

Pýcha a pokora alebo Duchovní by nikdy nemali zavádzať svoje stáda

2. augusta 2024 Video

Milí čitatelia portálu Christianitas.sk, na našom youtubovom kanáli Fatima TV vám prinášame kázeň Vdp. Doc. ThDr. ICLic. Štefana Mordela, PhD, ktorú nám takto prednesenú sám zaslal do redakcie a s jeho láskavým dovolením ju s radosťou uverejňujeme.

Mnohí poznáte príbeh o farizejovi, pyšnom na svoju „dokonalosť“ a hriešnom mýtnikovi, ktorý však žiaval nad svojimi chybami, priznal vlastnú úbohosť a hlboko ľutoval svoje činy. V tejto kázni sa vdp. Mordel zamýšľa nad otázkami – Čo nás vedie k chodeniu do kostola, či prečo sa Boh pýtal iba Evy, prečo to urobila, prečo sa to nepýtal diabla? Ako sa diablove pôsobenie prejavuje dnes v spoločnosti a ako u nás – na Slovensku satan podnecuje ľudí k úpadku, degradácii a dekadencii?

Otec Mordel upriami našu pozornosť i na veľkú obeť nášho Pána Ježiša Krista, ktorá dokazuje nesmiernu Božiu lásku a venuje sa aj nášmu kresťanskému a katolíckemu poslaniu, vrátane pastierov, ktorí, ak sú verní, s odvahou povedia, v súlade s ich úlohou aj to, čo je ťažké a nepríjemné.

A to nám pripomenulo esej biskupa Stricklanda (ktorú touto cestou v mierne skrátenej verzii opätovne uverejňujeme, prvýkrát sme ju uverejnili na portáli Christianitas.sk 19. júla v preklade B. Krasnovského – <https://christianitas.sk/biskup-strickland-tichi-a-poslusni-pastieri-zradzaju-krista-svojim-tichom-a-apatiou/>), kde biskup uviedol, že apatickí pastieri zrádzajú Krista svojím mlčaním (esej sa pôvodne objavila na portáli Bishop Strickland's Substack a potom aj na LifeSiteNews):

„Zrada je cesta zbabelca – pochádza zo slabosti, nedostatku chrbtovej kosti, túžby po ľahšej ceste. Zrada je vo svojej podstate predaj – vedomá a dobrovoľná výmena niečoho väčšej hodnoty za niečo menšej pre vlastný osobný prospech – napríklad výmena Božieho Syna za 30 strieborných. Zrada je účasťou na zle, pretože mení človeka od nezištnej lásky smerujúcej k dobru iných k sebeckej túžbe, ktorá neberie ohľad na iných a povyšuje zradcu nad všetko ostatné. Zrada pohŕda tým, čo je dobré.

Judáš je tiež najväčším ľudským zradcom. Zradil nášho Pána a urobil tak bozkom. Akú bolesť to muselo spôsobiť Ježišovi Kristovi, ktorý ho tak miloval?!

Judáš bol jedným z dvanástich – mal dôverný vzťah s naším Pánom Ježišom Kristom. Ale v tom je podstata jeho zrady – zapredal Toho, ktorý ho poznal naj dôvernejšie a ktorý ho miloval hlbšie než kohokoľvek iného. Judáš odmietol vernú, nezištnú a životodarnú Kristovu lásku za skromnú finančnú odmenu. A žiaľ, táto zrada nášho Pána pokračuje aj dnes. Nikde to nie je vidieť jasnejšie, ako na zrade toľkých v hierarchii Cirkvi nášho Pána.

Počas minulého storočia bola katolícka Cirkev potichu, ale systematicky infiltrovaná a tento útok vyústil do desaťročí slabých, kompromitovaných a tichých duchovných – zradcov. Všimli ste si, že sa nachádzame v

dobe tichých pastierov – veď neprehovoria ani slovo. Pre mnohých je ich zrada vo forme tichej apatie, pretože sa zdá, že neexistuje nič, čo by milovali natoľko, aby ich to prinútilo konať – alebo nič, čo milujú dostatočne, čo by ich prinútilo zakričať alebo sa pokúsiť zastaviť zradu.

Môžeme jasne vidieť odtlačky prstov Satana v masívnej zrade Pána a Jeho Cirkvi v kríze sexuálneho zneužívania, ktorá tak otriasa Cirkvou prinajmenšom od začiatku roku 2000. Azda nikde nebola zrada v podobe ochrany a podpory zneužívateľov evidentnejšia ako v prípade bývalého kardinála Theodora McCarricka. Jeho príbeh je príkladom zrady bezprecedentného rozsahu. Tí, ktorí boli na mocenských pozíciách v hierarchii Cirkvi, žili vysokým životom, zneužívali seminaristov a platili peniaze za upokojenie. Teraz je evidentné, že Vatikán začal dostávať správy o McCarrickovi a jeho nezvyčajnom záujme o seminaristov a jeho predátorskom správaní už v 90. rokoch. Avšak tí, ktorí mohli zastaviť toto zlo, prižmurili oči a McCarrick pokračoval v zneužívaní ďalších obetí a zároveň sa stále dostával do pozícií väčšej a väčšej autority v Cirkvi.

Prešli desaťročia a predsa sa zmenilo len málo. V skutočnosti teraz žijeme pod pápežským úradom, v ktorom duchovní konajúci zlo nielen prekvitajú, ale sú často odmeňovaní a dokonca oslavovaní. V skutočnosti existuje veľa prípadov kňazov, ktorí aj dnes zostávajú v službe, hoci sa dopustili vážneho nemorálneho konania – kňazi ako Marko Rupnik, jezuita, ktorý bol po desaťročiach sexuálneho zneužívania rehoľných žien vylúčený z rádu. Rupnika obvinilo zo sexuálneho zneužívania asi 30 rehoľných sestier. V súčasnosti je však stále aktívnym kňazom (teraz je inkardinovaný do diecézy Koper v Slovinsku po prepustení z radov jezuitov) a žije a pôsobí v Ríme ako riaditeľ umenia a dekan teológie v Centro Aletti.

Niektoré zo strašných a svätokrádežných obvinení proti Rupnikovi zahŕňajú incidenty sexuálneho zneužívania, ku ktorým údajne došlo, keď navrhoval a vytváral umelecké diela a napriek tomu jeho umelecké diela stále zdobia niektoré z najsvätejších a najúctivejších miest v celej Cirkvi, ako napr. Bazilika Nepoškvrneného počatia v Lurdoch vo Francúzsku – miesto uzdravenia a viery, ktoré má vzdávať úctu našej Presvätej Matke.

Je skľučujúce vedieť, že Rupnik je len jedným z príkladov mnohých „zradcov“, ktorým sa naďalej dostáva plnej ochrany Vatikánu, zatiaľ čo mnohí ďalší verní kňazi, biskupi a kardináli sú umlčaní, odvolaní a odstránení.

A čo zrada herézy? V Cirkvi práve teraz prebieha rozšírená zrada, keď sa katolícke učenie a katolícka doktrína odsúvajú bokom, aby sa vytvoril priestor pre učenie sveta. Jedna taká zrada sa týka homosexuality. Homosexualita sa dnes v Cirkvi stala „slonom v miestnosti“. Hoci správne uznávame, že ako verní katolíci musíme vždy milovať svojho bližného (čo samozrejme zahŕňa aj tých, ktorí sú priťahovaní k rovnakému pohlaviu), katolícka Cirkev učí, že homosexuálne akty sú vo svojej podstate neusporiadané a sú vždy porušením božského a prirodzeného zákona. Preto nám musí byť jasné, že nikdy nie je dovolené zúčastňovať sa na týchto činoch a duchovní by nikdy nemali zavádzať svoje stáda tým, že budú takéto činy ospravedlňovať alebo minimalizovať ich vážnu povahu. Namiesto toho musíme vždy volať ľudí preč od hriechu a ku Kristovi a k odpusteniu, ktoré ponúka prostredníctvom pokánia a obrátenia.

Teraz však máme situáciu, keď mnohí na vysokých postoch v Cirkvi oslavujú a dokonca vedia tento životný štýl, ktorý odvádza duše od Krista. Veľký redaktor jezuitského časopisu *America*, P. James Martin SJ,

zástanca tejto zvrátenosti, je jedným z najvýznamnejších hovorcov v dnešnej Cirkvi a často je žiadaný ako poradca Vatikánu. Dokument *Fiducia supplicans* významne prispel k zmätku tým, že otvoril dvere potenciálnym požehnaniam homosexuálnych vzťahov, čo je výsledok nemysliteľný ešte pred 50 rokmi. Tento dokument bol otvoreným pozvaním pre diabla, aby hľadal a nachádzal duše, ktoré sú zmätené Cirkvou, v ktorej mnohí duchovní už nezostávajú ukotvení v posvätnom Poklade viery, ale namiesto toho sa snažia modernizovať učenie, aby upokojili moderné uši.

A uprostred tejto atmosféry zrady sa v Indianapolise v Indiane začína 10. národný eucharistický kongres, ktorý stojí asi 14 miliónov dolárov. Ako katolíci vieme, že Eucharistia je stredobodom katolíckeho života, pretože Eucharistia nie je nič menej ako samotný Ježiš Kristus. Náš Pán je prítomný – Telo a Krv, Duša a Božstvo – vo svätej Eucharistii. Ježiš nenechal apoštolov len s knihou alebo s nejakými nejasnými uisteniami o svojej pomoci – nechal ich, aj nás, u seba! Zhromaždil ich a premenil obyčajný chlieb a obyčajné víno na svoje božské, oslávené Telo a Krv, sprítomnené v každej svätej omši. Jeho slová: „Toto je moje telo... Toto je moja krv... Toto robte na moju pamiatku“ sú potvrdením, že to bude pokračovať navždy a On bude stále s nimi. A tak máme Jeho uistenie, že Eucharistia, ktorú dnes slávime, je ten istý Ježiš, ktorý v tú noc so svojimi apoštolmi lámal chlieb, a stále je medzi nami plne prítomný pri každej svätej omši. Strata eucharistickej viery v Cirkvi bola epidémiou a skutočne zničujúca pre našu katolícku vieru; preto je eucharistický kongres dobrá vec.

Ale stále by ma zaujímalo..., keď kňazi, ktorí sa previnili ťažkými činmi nemravnosti, môžu stále slúžiť svätú omšu a držať v rukách posvätnú Eucharistiu..., prehovára k nim Kristus...? „*Judáš bozkom zrádzaš Syna človeka?*“ (Lk 22,47)

V týchto dňoch zmätku a zrady ma možno najviac znepokojuje, až sa obávam, že čas sa kráti a že sa rýchlo blížíme k momentu, keď šnúra milosrdenstva môže byť stiahnutá z neba a na jej miesto rýchlo zostúpi lano spravodlivosti. Je nevyhnutné, aby sme sa v tomto čase pripravovali častými spovedami, častou omšou a prijímaním svätej Eucharistie a častou dobročinnosťou pre druhých, aby sme sa mohli stretnúť s pozdravom nášho Pána Ježiša bozkom lásky, nie bozkom zrady.

„*A povedal svojim učeníkom: Nie je možné, aby neprišli pohoršenia, ale beda tomu, skrze koho prichádzajú! Tomu by bolo lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora, akoby mal pohoršiť jedného z týchto maličkých.*“ (Lk 17,1–2)

Nech vás náš Pán naďalej žehná a nech sa naša Presvätá Matka za vás vždy prihovára a vždy vás vedie k svojmu Večnému Synovi.

+ emeritný biskup Joseph E. Strickland“

A. Kulanová

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/pycha-a-pokora-alebo-duchovni-by-nikdy-nemali-zavadzat-svoje-stada/>